

MARQUES DE BIBLIOTHECA

Quan estudiava a Belles Arts de Barcelona, on vivia des dels 8 anys, vam fer un grup molt sòlid l'escultor Josep M. Subirachs, en Ricard Creus –pintor fins al 1952 i escriptor d'aleshores ençà, i amb qui em vaig casar el 1956–, jo mateixa i una altra noia que no va continuar en el món de l'art. Quan ja havíem acabat els estudis, l'amistat de tots tres va continuar i, pels volts de l'any 1950, ells dos van obsequiar-me amb aquest ex-libris fet a quatre mans: en Subirachs en va fer la composició i va dibuixar el cos; en Ricard, les lletres i el cap (una caricatura meva que havia fet anteriorment).

Jo no vaig dedicar-me mai a la flauta, però sí que en tenia una –em sembla que vaig arribar a tocar allò d'«El foc s'apaga...»– i a ells els va anar bé

incorporar-la per dur a terme un exemplar més d'un estil modern que havíem titulat EROD –Estètic, Rítmic, Occidental, Dinàmic–, conceptes i teories que s'aplegaven a les nostres constants converses sobre art, literatura, etcètera, etcètera. Després, l'any 1994, el meu nebot Marc Boix, llicenciat en teologia per la UdG i resident a Palamós, me'n va fer un altre, d'ex-libris, relacionat amb un dibuix meu. I encara, el 2001, me n'ha fet un tercer de doble suggestió: al·ludeix a un dels meus primers quadres, el corb de Poe, i també a la vall del Corb, una de les entrades a la fageda d'en Jordà, on vivim actualment. Perquè els anys van cloent el cicle vital i el meu resulta un cercle que es tanca.

ESTHER BOIX

Pintora, escriptora i pedagoga